

[Alfred Jensen.]

tværtimod, han er nærmest staldkåd, og han har faktisk råd til at være det. På regnskabet for 1947—48 mødte han med et overskud på 132 mill. kr.; da tillægsbevillingsloven for det finansår, der udløber i morgen, blev forelagt forleden dag, meddeltes det, at der var et overskud på 250 mill. kr., og udsigterne for det år, vi nu kommer ind i, tegner sig — selv med en finansministers øjne — betydeligt lysere end det år, vi er ved at gå ud af; der var ikke en optimisme tilstede i fjor som den, vi hørte i dag og i går, hvor man regner med et overskud på 90 mill. kr. Nej, for et år siden var det hele gråt i gråt.

Finansministeren har penge, ja, han formelig vader i penge; og derfor kommer det ikke som nogen overraskelse, at den lettelse, der blev foreslået, blev opretholdt, og faktisk heller ikke som nogen overraskelse, at der kommer forslag om yderligere skattelettelse.

Derimod kan man nok sige, at det nu var en overraskelse, at lettelsen ikke blev givet til den del af befolkningen, der har de allerlaveste indtægter. For det er jo dog her, man bør sætte ind, det er her, der virkelig er trang til lettelse. I det oprindelige forslag var der for en ansat indkomst på 5 000 kr. en lettelse sammenlignet med skattebetalingen i år til staten på 52 kr., nemlig fra 392 kr. til 340 kr. Ifølge det forslag til ændret skala, der foreligger, sker der ikke nogen yderligere lettelse for denne gruppe af skatteydere, og dog ved enhver, at den skattebetaling, der bliver tilbage, er altfor stor en byrde. Derimod ser man af ændringsforslaget, at en ansat indkomst på 20 000 kr., der efter det oprindelige forslag ingen lettelse fik, og som skulle betale 3 960 kr. i skat til staten, nu få en lettelse på 240 kr., idet der kun skal betales 3 720 kr. Selvom man ingenlunde kan påstå, at skattetrykket ikke er hårdt på indkomster af den størrelse, tror jeg dog, enhver vil give mig ret i, at det er langt, langt at foretrække at have en indtægt på 20 000 kr. og skulle betale ikke alene de 3 960 kr., men også noget mere til staten, fremfor at måtte nøjes med en skattepligtig indkomst på 5 000 kr. og at skulle betale 340 kr. De, der blev stillet overfor valget, ville trods al snak om skattens indflydelse på arbejdslysten og foretagsomheden hos de store indtægters indehavere vælge netop den store indtægt.

Hertil kommer jo endda, at den lettelse, jeg her har omtalt, ikke er den eneste lettelse, som ydes i henhold til det forlig, der

blev indgået den første dag i denne arbejdsuge. Som et led i dette forlig kommer også lettelsen i den fælleskommunale beskatning, en lettelse, der går ud på, at skatten kun skal opkræves med 85 pct. for det kommende finansår. Det betyder jo for en ansat indtægt på 20 000 kr. en yderligere lettelse på 105 kr., og det vil sige, at skattelettelsen ikke bliver 240, men i virkeligheden 345 kr. efter de førte forhandlinger, de forslag og det forlig, der nu foreligger. Men for skatteyderen med de 5 000 kr. i skattepligtig indkomst bliver der kun ca. 15 kr. i skattelettelse som følge af den mindre opkrævning til den fælleskommunale udligningsfond. Denne forskel mellem 345 kr. årlig i lettelse for en indkomst på 20 000 kr. og kun 15 kr. i lettelse for en indkomst på 5 000 kr. siger jo næsten alt og viser hele tendensen i det ændringsforslag, der foreligger her ved anden behandling.

Men det bliver jo endda værre, hvis man kigger på de indtægter, der er noget højere. Og hvis man tager den allerhøjeste post, man har, 400 000 kr., vil man se, at der her bliver en skattelettelse på ca. 1 000 kr. årlig; og hertil kommer så det, der spares i den mellemkommunale skat, og det bliver ca. 4 500 kr. Jeg har faktisk ikke taget yderpunkterne her, jeg har med vilje taget en skattepligtig indkomst på 5 000 kr.; fordi det vel er en nogenlunde almindelig indkomst for en arbejder — den ligger måske i overkanten, men den er i hvert fald ikke nogen ualmindelig indkomst —, og jeg har ikke taget den allerhøjeste indkomst, men holdt mig til det, der ligger i toppen af vor skala. Og her ser man forskellen efter denne anden behandling: en lettelse på 15 kr. til manden med de 5 000 kr. i indtægt, og en lettelse på 5 500 kr. til manden med de 400 000 kr. i indtægt.

Hermed har man egentlig selve karakteren af dette lovtorslags — hvad skal jeg sige — folkefjendske karakter. Man spørger sig selv, hvad der er blevet af talen om, at de stærkeste skuldrer skal bære de største byrder. Det er ikke mange dage, siden vi hørte den. Det var, da Atlantpagten var til behandling; da blev der sagt, at de, der havde de største indtægter, skulle bære de største byrder. Men det er der ikke tale om her. Nu er der tale om, at der skal gives skattelettelse til dem med de store indtægter.

Yderligere er der jo mellem de tre partier indgået et forlig om, at det overskud, der bliver på statsregnskabet, først og fremmest skal bruges til forsvarsudgifter. Når der regnes med 90 millioner, når man tager i betragtning, at det i de senere år aldrig er